

Sectorplan 25 Actief kool

I Afbakening

Actief kool (in het afvalstadium) is toegepast in patronen of in een gepakt bed om verontreinigingen te verwijderen uit afgassen of afvalwaterstromen. Dit afval komt in hoofdzaak vrij in de industrie, maar ook bij afval- en slibverbrandingsinstallaties.

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen	zie...
Kwik(oxide)houdende batterijen	Sectorplan 13: Batterijen en accu's
Actief kool dat in poedervorm is geïnjecteerd in de rookgasreiniging	Sectorplan 26: Rookgasreinigingsresidu van AVI's en slibverbrandingsinstallaties
Kwikhoudend afvalwater	Sectorplan 75: Metaalhoudend afvalwater met organische verontreinigingen Sectorplan 76: Overige zuren, basen en metaalhoudend afvalwater
Overige kwikhoudende afvalstoffen	Sectorplan 82: Kwikhoudend afval

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van actief kool zonder kwik of met een kwikgehalte van maximaal 10 mg/kg is verwijderen door verbranden. Het mengen van partijen met een gehalte van maximaal 10 mg/kg kwik met elkaar of met andere afvalstoffen om te voldoen aan de acceptatiecriteria voor kwik van de verbrandingsinstallatie is toegestaan.

In afwijking van het voorgaande is voor actief kool met veel onbrandbare verontreinigingen waarbij verbranden leidt tot diffuse verspreiding hiervan of tot belasting van nieuw actief kool de minimumstandaard storten op een daarvoor geschikte stortplaats.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van actief kool met een kwikgehalte van meer dan 10 mg/kg en maximaal 50 mg/kg is storten op een daarvoor geschikte stortplaats.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van actief kool met een kwikgehalte van meer dan 50 mg/kg is afscheiden en concentreren van kwik en zodanige verwerking hiervan dat (diffuse) verspreiding in het milieu wordt voorkomen. Na ontkwikken mag actief kool een kwikgehalte hebben van maximaal 50 mg/kg waarna de kool verwerkt moet worden volgens de hierboven genoemde minimumstandaard.

Voor alle vormen van actief kool geldt:

- dat hoogwaardiger verwerkingsvormen dan de geldende minimumstandaard uitsluitend zijn toegestaan wanneer er geen risico bestaat dat daarmee kwik of andere carcinogene verontreinigingen worden verspreid in het milieu, en
- in de gevallen waarin de minimumstandaard storten mogelijk is, is [paragraaf 21.3](#) van het beleidskader niet van toepassing in die zin dat storten van kwikhoudende afvalstoffen de voorkeur geniet boven vormen van nuttige toepassing ervan.

III In- en uitvoer

Het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures voor in- en uitvoer zijn opgenomen in hoofdstuk ["Toetsingskader in- en uitvoer"](#) van het beleidskader. De uitwerking voor actief kool is:

(Voorlopige) verwijdering

Uitvoer van actief kool dat niet verontreinigd is met kwik, actief kool met een kwikgehalte van ten hoogste 10 mg/kg, en actief kool met een kwikgehalte van meer dan 50 mg/kg voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Uitvoer van actief kool met een kwikgehalte tussen 10 mg/kg en ten hoogste 50 mg/kg voor storten is in beginsel toegestaan voor zover dit past binnen de kaders van [paragraaf 21.3](#) van het beleidskader.

Uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering is in beginsel toegestaan.

Uitvoer van actief kool dat niet verontreinigd is met kwik, actief kool met een kwikgehalte van ten hoogste 10 mg/kg, en actief kool met een kwikgehalte van meer dan 50 mg/kg voor voorlopige verwijdering is in beginsel niet toegestaan op grond van nationale zelfverzorging wanneer als vervolghandeling een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort.

Uitvoer van actief kool met een kwikgehalte tussen 10 mg/kg en ten hoogste 50 mg/kg voor voorlopige verwijdering is in beginsel toegestaan voor zover het storten van de restfractie past binnen de kaders van [paragraaf 21.3](#) van het beleidskader.

Invoer van actief kool voor voorlopige verwijdering is in beginsel niet toegestaan op grond van nationale zelfverzorging wanneer als vervolghandeling een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort.

Invoer voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Invoer van actief kool dat niet verontreinigd is met kwik, en actief kool met een kwikgehalte van ten hoogste 50 mg/kg voor verbranden als vorm van verwijdering is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

Invoer van actief kool met een kwikgehalte van meer dan 50 mg/kg voor verbranden als vorm van verwijdering is in beginsel niet toegestaan omdat de verwerking niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Uitvoer van actief kool voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Het toetsingskader hiervoor is [paragraaf 12.6](#) van het beleidskader

Invoer van actief kool voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Algemene aspecten

Actief kool wordt geproduceerd uit onder andere grondstoffen zoals steenkool, bruinkool, kokosnootschalen, hout en turf. Toepassing van actief kool vindt plaats in gevulde patronen of als los gestort kool in een gepakt bed. Daarnaast kan poedervormige kool of sorballiet (een mengsel van kalk en actief kool) worden geïnjecteerd in afgassen. Na injectie wordt het kool als vliegafgevangen met een filter. Het sectorplan ziet niet toe op dit afgevangen poedervormige actief kool, maar alleen op in het afvalstadium geraakt actief kool dat is toegepast in patronen of in een gepakt bed.

Met actief kool kunnen de verontreinigingen worden afgevangen zoals stof, geur, kwik en andere metalen, basische verontreinigingen zoals ammoniak, zure verontreinigingen zoals H₂S, dioxines en furanen, CFK's en andere koolwaterstoffen.

Gebruikte actief kool wordt meestal zodanig bewerkt dat hergebruik als product mogelijk is. Regeneratie vindt plaats bij de ontdoener. Dit is meestal alleen rendabel indien verontreinigingen op de kool kunnen worden teruggewonnen en hergebruikt. Indien regeneratie ter plaatse van de ontdoener niet mogelijk is, wordt het meestal door de leverancier teruggenomen en gereactiveerd. Indien reactivatie technisch en economisch niet rendabel is, wordt de actief kool afgevoerd ter verbranding of stort. Het is ook mogelijk dat niet het kool voor hergebruik geschikt wordt gemaakt, maar dat verontreinigingen zoals zink worden teruggewonnen uit de gebruikte actief kool.

Voor specifieke toepassingen en om de verwijderingsefficiëntie te verhogen kan de actief kool worden geïmpregneerd. Met geïmpregneerde kool worden verontreinigingen afgevangen die moeilijk adsorberen op niet-geïmpregneerd actief kool. Een voorbeeld betreft actief kool dat is geïmpregneerd met zwavelverbindingen, waardoor zware metalen zoals kwik worden omgezet in sulfides. Door de sterkere binding aan geïmpregneerd kool, is regeneratie en reactivatie van deze kool meestal niet meer mogelijk.

Omvang afvalstof

De totale productie aan actief kool in de afvalfase in Nederland bedraagt ongeveer 8 kton (situatie 2006).

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcodes kunnen betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, is niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

060702; 061302; 061303; 190110; 190904
--

Een meer uitgebreide toelichting op de relatie tussen Euralcodes en de verschillende onderdelen van het LAP vindt u [hier](#). In de [Regeling integrale tekst Afvalstoffenlijst](#) treft u niet alleen de totale lijst met Euralcodes aan, maar tevens de manier waarop in concrete gevallen de van toepassing zijnde Euralcode moet worden bepaald. In artikel 4 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) is uitgewerkt hoe moet worden omgegaan met zogenaamde complementaire categorieën, waarbij afhankelijk van de situatie soms een code moet worden gekozen voor gevaarlijk afval en in andere gevallen een code voor niet-gevaarlijk afval. Beide regelingen zijn nog eens verder uitgewerkt en toegelicht in de door VROM uitgegeven [Handreiking Eural](#).

Monitoring

De monitoring van actief kool vindt jaarlijks plaats op basis van de meldingen aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen. SenterNovem Uitvoering Afvalbeheer rapporteert jaarlijks over de [monitoring en de resultaten](#).

V Overwegingen bij de minimumstandaard

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor actief kool zijn de in het kader van de [IPPC-richtlijn](#) opgestelde 'BBT-referentiedocumenten (BREFs)' betrokken. Deze documenten zijn in de [Regeling aanwijzing BBT-documenten](#) aangewezen als documenten waarmee rekening gehouden moet worden bij het bepalen van de BBT.

In de BREF Afvalbewerking (109 tot en met 116 van hoofdstuk 5.2) zijn als BBT aangemerkte bepalingen opgenomen voor actief kool. In het algemeen gaan deze bepalingen over de procestechnische en organisatorische uitvoering van de behandeling van de afvalstoffen en/of over de toelaatbare emissieniveaus. Ook moet het bedrijf dat actief kool reactiveert beschikken over een effectieve kwaliteitscontrole. Daarnaast moet een schriftelijke verklaring worden geëist van de klanten waarin aangegeven is waarvoor de actief kool werd gebruikt. Deze bepalingen zijn relevant bij vergunningverlening voor de verwerking van actief kool, maar niet bepalend voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd. De minimumstandaard is daarmee in overeenstemming met de IPPC-richtlijn en daarop gebaseerde BREF's.

In een aantal gevallen zijn echter wel als BBT aangemerkte bepalingen van toepassing waaruit kan volgen dat de afvalstof een specifiekere be/verwerking moet ondergaan dan de minimumstandaard voorschrijft. Hier bevat de BREF verdergaande of meer specifieke bepalingen dan de minimumstandaard. In deze gevallen moet de vergunningverlener per specifiek geval beoordelen of betreffende bepalingen uit de BREF in dat geval betekenen dat vergunningverlening conform de minimumstandaard onvoldoende hoogwaardig is en of deze bepalingen uit de BREF uitgangspunt moeten zijn voor vergunningverlening in plaats van de minimumstandaard. Als indicatie is [hier](#) een aantal gevallen/deelstromen genoemd waarvoor de BREF een meer specifieke bepaling bevat dan de minimumstandaard.

Hoogwaardigheid van verwerking

Actief kool zonder kwik of met een kwikgehalte van maximaal 10 mg/kg

Voor actief kool zonder kwik of met een kwikgehalte van maximaal 10 mg/kg is verbranden de minimumstandaard, voorzover geoordeeld is dat verbranden zinvol is gelet op de aard van de verontreinigingen. Gelet op de hoge calorische waarde (circa 30 MJ/kg) is verbranding niet alleen een efficiënte manier van het vernietigen van verontreinigingen, maar ook doelmatig vanuit het oogpunt van benutting van energie uit afval. Voor actief kool dat is verontreinigd met dioxines, furanen, CFK's en andere koolwaterstoffen of met zwavelverbindingen is storten daarom niet toegestaan.

Uitzondering kan worden gemaakt voor kool die relatief zwaar is verontreinigd met niet-brandbare verontreinigingen, in het algemeen metalen. Wanneer verbranden daarvan leidt tot diffuse verspreiding van deze verontreinigingen of tot nieuwe belasting van actief kool, is storten toegestaan.

Indien sprake is van niet-geïmpregneerde actief kool dan is in veel gevallen ook hergebruik mogelijk. Regeneratie of reactivatie is alleen zinvol als de bewerkte actief kool, vanwege zijn structuur en vorm, weer toepasbaar is. Technische aspecten bepalen welke verontreinigingen verwijderd kunnen worden. De economische afwegingen spelen verder een belangrijke rol. Kosten die vermeden worden doordat geen nieuwe producten hoeven te worden aangeschaft, de kosten van de regeneratie en reactivatie en de kosten van verbranden en storten zijn verder bepalend bij de keuze van een bewerkingsoptie voor actief kool. Daardoor zal op partijniveau beoordeeld moeten worden of regeneratie dan wel reactivatie mogelijk is.

Een hoogwaardiger verwerking dan verbranden als vorm van verwijdering is slechts mogelijk voor een beperkt deel van het actief kool zonder kwik of met maximaal 10 mg/kg kwik. Het vastleggen van een minimumstandaard op een hoogwaardiger niveau is daarom uit praktisch oogpunt geen optie.

De minimumstandaard bevat geen voorkeur voor reactivatie of verbranding. De reden hiervoor is dat zonder LCA-vergelijking een onderbouwde keuze niet mogelijk is vanwege het energieverbruik van reactivatie. Regeneratie of reactivatie van actief kool voor product- of materiaalhergebruik is wel toegestaan.

Actief kool met een kwikgehalte van meer dan 10 mg/kg

Voor de minimumstandaard voor het be- en verwerken van actief kool met een kwikgehalte van meer dan 10 mg/kg is aangesloten bij de minimumstandaard voor kwikhoudende afvalstoffen. De mate waarin kwik wordt terug gewonnen uit actief kool is afhankelijk van technische aspecten en economische afwegingen. In veel gevallen vereist het ontkwikken tot een kwikgehalte van minder dan 50 mg/kg zeer veel inspanning en kosten. Aangezien verbranding van met kwik verontreinigd actief kool opnieuw leidt tot diffuse verspreiding van kwik, is dit niet gewenst. Een hoogwaardiger verwerking dan storten is slechts voor een beperkt deel van het actief kool met meer dan 10 mg/kg kwik mogelijk. Het vastleggen van een minimumstandaard op een hoogwaardiger niveau is daarom uit praktisch oogpunt geen optie. In ieder geval worden - door de voorzieningen die bij storten worden getroffen in combinatie met verplichte nazorg - de risico's op verspreiding van toxische componenten beperkt. Dit maakt de minimumstandaard uit milieuoogpunt acceptabel.

Actief kool met een kwikgehalte van meer dan 50 mg/kg

Gelet op de [Europese kwikstrategie](#) en het doel om kwik zoveel mogelijk af te scheiden en diffuse verspreiding te voorkomen wordt voor hogere kwikgehalten gekozen voor het vooraf afscheiden van het kwik om de verspreiding van kwik bij de vervolgbewerking van de kool zoveel mogelijk te reduceren. Voor de grens waarvoor dit geldt (50 mg/kg) is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de bestaande verwerkingstructuur en de daarbij gehanteerde grenswaarden. Hiermee is een evenwicht gezocht tussen enerzijds de wens afvalstoffen zoveel mogelijk te ontkwikken en anderzijds economische en praktische haalbaarheid in combinatie met een milieuhygiënisch aanvaardbaar alternatief (storten).

Tot slot

Voor actief kool - waaraan vanwege de aard van het materiaal doorgaans veel verontreinigingen zijn geadsorbeerd - wordt de voorkeur gegeven aan het vermijden van diffuse verspreiding van kwik en andere sterk giftige verontreinigingen (denk bijvoorbeeld aan dioxines). Dit betekent dat het vergunnen van vormen van nuttige toepassing weliswaar mogelijk is, maar alleen wanneer het risico op verspreiding van dergelijke componenten niet aanwezig is.

Technieken zoals composteren en vergisten van actief kool worden niet doelmatig geacht, omdat het kool niet goed biologisch afbreekbaar is. Ook de op de kool geadsorbeerde verontreinigingen zullen meestal niet goed biologisch afbreekbaar zijn, waardoor deze terugkeren in het milieu. Immobilisatie gevolgd door nuttige toepassing van kwikhoudend afval leidt tot verspreiding van verontreinigingen en is eveneens niet als doelmatig aangemerkt.

Ook is het voor kwik niet gewenst om dat in enige vorm - al dan niet geïmmobiliseerd - in het milieu te verspreiden. Voor die gevallen waarin de minimumstandaard storten mogelijk maakt, is het toetsen aan hoofdstuk '[Storten](#)' van het beleidskader dan ook niet van toepassing". Gecontroleerd storten heeft in deze gevallen de voorkeur boven iedere handeling die leidt tot verspreiden van kwik in het milieu, zelfs wanneer dat in de vorm van een immobilisaat geschiedt.

Relatie tot de praktijk in Nederland

De minimumstandaard sluit aan bij een bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd komt overeen met de gangbare wijze van verwerking in het buitenland. De minimumstandaard leidt daarom niet tot een ongelijk speelveld tussen Nederland en de omliggende landen.

Kosteneffectiviteit

Verwerken van actief kool volgens de minimumstandaard is algemeen aanvaard als haalbaar en kosteneffectief.

Relatie tot de minimumstandaard in LAP1

In vergelijking tot LAP1 is de minimumstandaard aangepast. De motivering hiervoor is opgenomen onder 'Hoogwaardigheid van verwerking'. Daarnaast is de reikwijdte van de minimumstandaard uitgebreid van actief kool die vrijkomt als rookgasreinigingsresidu van de slibverbrandingsinstallatie tot alle actief kool die wordt toegepast in patronen of een gepakt bed. Verder ging de minimumstandaard in LAP1 nog uit van het in Nederland beschikbaar zijn van voor gevaarlijke afvalstoffen ingerichte draaitrommelovens, maar deze zijn inmiddels gesloten.

De wijze waarop de verwerking volgens de minimumstandaard moet worden uitgevoerd en de maximale milieu-effecten die daarbij mogen optreden, zijn vastgelegd in onder andere het Besluit verbranden afvalstoffen of de NeR. Dit is een extra waarborg dat verwerking volgens de minimumstandaard milieuhygiënisch verantwoord is.

De minimumstandaard i.r.t. zeer schadelijke stoffen

Bij vaststelling van de minimumstandaarden in het LAP is het milieu één van de meegewogen aspecten (zie ook het hoofdstuk '[Minimumstandaard](#)' van het beleidskader). Hierbij is in het algemeen een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling van de afvalstof als uitgangspunt gehanteerd. In een aantal gevallen is in de formulering van de minimumstandaard al expliciet rekening gehouden met het mogelijk voorkomen van schadelijke componenten. Het is echter niet ondenkbaar dat ook in andere gevallen specifieke verontreinigingen in partijen afval voorkomen.

In het hoofdstuk '[Mengen](#)' van het beleidskader is aangegeven dat verspreiding van stoffen die zodanig gevaarlijk zijn dat ze onder geen beding in de stoffenkringloop mogen blijven circuleren moet worden voorkomen. Concreet gaat het om

- persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) uit het Verdrag van Stockholm, geïmplementeerd met [EU-Verordening EG/850/2004](#).
- stoffen waarvan in het kader [Verordening \(EG\) nr. 1907/2006 \(REACH\)](#) is bepaald dat zij voldoen aan de criteria voor stoffen van zeer ernstige zorg, op grond waarvan ze kandidaat zijn voor een totale uitfasering (autorisatie).

Omdat deze zeer schadelijke stoffen niet terug in de kringloop mogen worden gebracht, mogen - op basis van genoemde regelgeving - geen handelingen worden verricht die kunnen leiden tot diffuse verspreiding van deze milieugevaarlijke stoffen. Dit kan betekenen dat verwerkingsvormen die voldoen aan de minimumstandaard in bepaalde gevallen alsnog niet kunnen worden toegestaan. Ook mogen partijen afval waarin deze milieugevaarlijke stoffen voorkomen niet worden gemengd met andere partijen afval, met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen wanneer dit kan leiden tot diffuse verspreiding van betreffende stoffen.

Omdat de betreffende stoffen in veel soorten afval kunnen voorkomen en de geformuleerde minimumstandaarden in het algemeen zijn gebaseerd op een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling, moet per situatie worden beoordeeld of (incidentele) aanwezigheid van deze stoffen te verwachten is. Bij het verlenen van vergunningen voor afvalverwerking wordt daarom van geval tot geval afgewogen of opnemen van specifieke vergunningvoorschriften noodzakelijk is.

VI   Beleid en regelgeving

Storten

De [Europese Richtlijn storten](#) bepaalt in grote mate de randvoorwaarden waarbinnen in Nederland gestort mag worden. In Nederland is deze richtlijn voor een groot deel geïmplementeerd in het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) en het [Stortbesluit bodembescherming](#).

In 2002 is een nieuwe bijlage van de Richtlijn storten vastgesteld, te weten beschikking nr. 2003/33/EG, tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen. Vanaf het moment van de inwerkingtreding van de implementatieregelgeving van deze beschikking, te weten 16 juli 2009 gelden per type stortplaats nieuwe regels met betrekking tot acceptatie. Er wordt onderscheid gemaakt in stortplaatsen voor inerte afvalstoffen, stortplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen, stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen en, als bijzondere categorie, ondergrondse stortplaatsen. Per stortplaats geeft de beschikking aan welke afvalstoffen onder welke voorwaarden mogen worden geaccepteerd. Tot die voorwaarden behoren grenswaarden voor uitloging en samenstelling van het afval. Een deel van het afval zal moeten worden getest om te bepalen of aan de grenswaarden wordt voldaan. Per 16 juli 2009 wordt het onmogelijk van bepaalde afvalstoffen onbehandeld te storten. Zij voldoen namelijk niet aan de uitloogcriteria voor gevaarlijke afvalstoffen.

Tijdens de looptijd van LAP1 is de in Nederland aanwezige C2-deponie gesloten. Daardoor is geen stortmogelijkheid in Nederland meer beschikbaar voor dit type afval. Uitvoer voor storten in een daarvoor geschikte stortplaats of ondergrondse deponie wordt toegestaan voorzover dit past binnen de kaders van [paragraaf 21.3](#) van het beleidskader. Op het moment van inwerkingtreding van de implementatieregelgeving, 16 juli 2009, komen de bestaande grenswaarden die het onderscheid tussen C2 en C3-afval aangeven, overigens te vervallen.

Een verdere uitwerking van dit beleid is te vinden in het hoofdstuk '[Storten](#)' van het beleidskader.

Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen

De [Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen](#) beoogt een zo hoogwaardig mogelijke verwerking van afvalstoffen te stimuleren door verschillende categorieën van gevaarlijke afvalstoffen te scheiden en gescheiden te houden. Actief kool valt - voorzover het gaat om gevaarlijk afval - onder categorie 30, 41 of 42 van de regeling en moet gescheiden worden gehouden van andere (gevaarlijke) afvalstoffen. Verzoeken op basis van de regeling om actief kool te mogen mengen met andere afvalstoffen worden alleen gehonoreerd wanneer dit de verwerking volgens de minimumstandaard van zowel actief kool als van de afvalstof waarmee het wordt gemengd niet frustreert. Hiertoe worden zonnodig voorwaarden aan de toestemming verbonden.

VII Achtergronden bij in- en uitvoer

Indeling op basis van Groene en Oranje lijst van afvalstoffen

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van codes van de Groene en Oranje lijst van afvalstoffen (bijlage III respectievelijk bijlage IV van [Verordening \(EG\) 1013/2006](#)) die voor afvalstoffen van dit sectorplan aan de orde kunnen zijn. De codes zijn ontleend uit de bijlagen van het [Verdrag van Bazel](#) en het [OESO-besluit](#).

Als een code van de Groene lijst van afvalstoffen van toepassing is, hoeft voor de overbrenging van die afvalstoffen de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming niet te worden gevolgd, mits de afvalstoffen worden overgebracht:

- voor nuttige toepassing, én
- tussen landen die partij zijn bij het OESO-besluit, óf
- naar een niet-OESO-land dat op grond van [Verordening \(EG\) 1418/2007](#) heeft aangegeven deze afvalstoffen te willen ontvangen zonder voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming.

Bij de overbrenging moet wel informatie aanwezig zijn als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EG) 1013/2006 (een ingevuld formulier uit bijlage VII). De procedure is beschreven in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader.

Als in Verordening (EG) 1418/2007 voor de overbrenging van afvalstoffen van de Groene lijst is aangegeven dat voor de overbrenging van die afvalstoffen de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming moet worden gevolgd, dan is deze procedure vereist. De procedure is beschreven in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader.

Indicatief overzicht van codes op basis van de Groene en Oranje lijst

Oranje lijst	
Codes op basis van bijlage VIII van het Verdrag van Bazel	A4160
Groene lijst	
Codes op basis van bijlage IX van het Verdrag van Bazel	B2060

Indeling op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel (Y-code)

Op basis van het Verdrag van Bazel zijn gevaarlijke afvalstoffen ook in te delen in categorieën van Y-codes. Lidstaten van de Gemeenschap dienen aan de hand van onder meer de Y-code aan de Europese Commissie te rapporteren hoeveel en welke gevaarlijke afvalstoffen zijn overgebracht. Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van categorieën van Y-codes van bijlage I van het Verdrag van Bazel die op de afvalstoffen van toepassing kunnen zijn.

Indicatief overzicht van Y-codes op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel

Codes op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel	Y18
--	-----

Vermeld de code van de Groene of Oranje lijst en de Y-code altijd bij kennisgevingen.

Indicatief overzicht van specifieke aanvullingen in de BREF's op de minimumstandaard van sectorplan 25

BREF	BBT	situatie of afvalstroom	specifieke bepaling BREF
Anorganische bulkchemie	4.5	Off-spec actief kool	Hergebruiken na bijmengen van kleine hoeveelheden schone actief kool
Organische bulkchemie	5.5.2	Zuiveringsmiddelen uit de organische bulkchemie	Waar mogelijk regenereren. Indien regenereren niet mogelijk is, zijn verbranden en storten toegestaan.
Organische bulkchemie	7.4.4	Adsorbentia afkomstig van de productie van lagere olefinen (kraakproces)	Storten of verbranden